

Sygn. akt III AUa 951/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Hejwowska
Sędziowie:	SA Krzysztof Szewczak (spr.) SO del. do SA Ewa Szafraniuk
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 r. w Lublinie

sprawy B. J. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 1 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 614/15

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Ewa Szafraniuk Barbara Hejwowska Krzysztof Szewczak

Sygn. akt III AUa 951/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że składki na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne B. J. jako pracownika u płatnika składek PPHU (...) Sp. z o.o. w C. należy

obliczać od 25 sierpnia 2014 r. od kwoty minimalnego wynagrodzenia 1680,00 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż podstawa wymiaru składek wykazana przez płatnika odbiega od składek pozostałych ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczeń, również pracowników wykonujących czynności powierzone B. J..

W odwołaniu od decyzji płatnik składek PPHU (...) Sp. z o.o. w C. domagał się jej zmiany poprzez stwierdzenie, że składki na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonej jako pracownika spółki należy obliczać: za sierpień 2014 r. od kwoty 0,00 zł, za wrzesień 2014 r. od kwoty 1.787,50 zł, za październik 2014 r. od kwoty 7.150 zł, za listopad 2014 r. od kwoty 7.150 zł, za grudzień 2014 r. od kwoty 1.430,00 zł i za styczeń 2015 r. od kwoty 0,00 zł.

Powyższą decyzję zaskarżyła również ubezpieczona, w odwołaniu podnosząc zarzuty tożsame w treści do wskazanych przez płatnika składek.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy, wniósł o ich oddalenie. Wskazał, iż ustalenie wysokiego wynagrodzenia miało na celu jedynie uzyskanie wyższego świadczenia z ubezpieczeń społecznych i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd Okręgowy połączył sprawy z odwołania PPHU (...) Sp. z o.o. w C. i B. J. do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne B. J. jako pracownika u płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowo-Usługowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy obliczać od 25 sierpnia 2014 r. od kwoty 7150 zł.

Rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej.

Sąd Okręgowy ustalił, że B. J. w dniu 13 sierpnia 1994r. zawarła umowę o pracę z firmą Zakłady (...) w C. na stanowisku kontrolera jakości. Wykonywała obowiązki kierownika salonu. Zakłady (...) w dniu 18 marca 1996r. przekształciły się w Zakłady (...) S.A. Po ogłoszeniu upadłości (...) S.A. w dniu 5 marca 2013r. na jej bazie powstały dwie spółki (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. Produkcja (...). W dniu 1 maja 2012 r. B. J. podjęła pracę w (...) Sp. z o.o. Zmiana pracodawcy nastąpiła w związku z przejściem dotychczasowego zakładu pracy tj. Zakładów (...) S.A. na nowego pracodawcę tj. (...) Sp. z o.o. Od 25 sierpnia 2014r. do 2 maja 2016r. ubezpieczona pracowała na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. (od 18 września 2014r. PPHU (...) Sp. z o.o.) na stanowisku kontrolera jakości, w wymiarze całego etatu, z wynagrodzeniem w wysokości 7150,00 zł miesięcznie. Prezesem Zarządu i jedynym udziałowcem spółki jest D. T., wcześniej funkcję tę pełnił D. J.. Obie spółki mieszczą się pod tym samym adresem w C., przy ul. (...).

Sąd I instancji ustalił, że praca w(...)była kontynuacją poprzedniego zatrudnienia wnioskodawczyni na podstawie umowy o pracę z dnia 13 sierpnia 1994r. Skarżąca zatrudniona na całym etacie na stanowisku zastępcy kierownika, zajmowała się aranżacją ekspozycji meblowej, dobierała meble, tkaniny do produkcji mebli, obsługiwała klientów, doradzała w zakupach, robiła wizualizacje. Powierzchnia salonu wynosi około 2800 m. W salonie otwartym w godzinach od 10.00 do 18.00 zatrudnieni byli: D. T. na stanowisku kierownika, B. J. jako jej zastępcą oraz od czterech do pięciu osób z obsługi. Wynagrodzenie w(...) ustalone było dla wnioskodawczyni w wysokości płacy minimalnej. Prezesem (...)jest D. J..

Praca B. J. w(...)sp. z o. o (PPHU (...) Sp. z o.o.) polegała na kontroli jakości produkcji na każdym jej etapie. Kontrolowała proces produkcji pod kątem jakości wyrobów, sprawdzała kalkulację, zajmowała się reklamacjami oraz koordynowała produkcję na wszystkich jej etapach. Przed jej zatrudnieniem podobne obowiązki mieli: M. P. (1) (od 1 marca 2013r. do 31 maja 2013r. na stanowisku dyrektora ds. produkcji z wynagrodzeniem 6.000 zł mies.), G. O. (od 12 lutego 2013r. do 30 września 2013r.) i M. P. (2) (od 18 lutego 2013r. do 2 czerwca 2014r. na stanowisku początkowo szwaczki, a od 18 lutego 2013r. kierownika ds. produkcji z wynagrodzeniem 1680.00 zł, potem 2920,00 zł mies.). Sąd Okręgowy ustalił, że spółka zatrudnia około 15 osób na stanowiskach krojczych, krawców, tapicerów, stolarzy, szwaczy. Prezesem Zarządu jest D. T.. Wnioskodawczyni była jedynym kontrolerem jakości. Podlegały jej cztery działy:

wdrożeń, produkcji, zaopatrzenia i reklamacji. W spółce wyodrębniony jest również dział sprzedaży. Ubezpieczona przebywała w pracy godzinach od 7.00 do 15.00. Następnie wykonywała obowiązki pracownicze w salonie meblowym. Firma produkuje meble tapicerowane, miesięcznie około 300 – 500 sztuk kanap, puf, foteli i łóżek. W dniu 27 lutego 2013r. (...) Sp. z o.o. zawarła na czas nieokreślony umowę o współpracy z (...) S.A. Przed majem 2013r. zawarto korzystny kontrakt z odbiorcą z Anglii, który przesyła projekty, zdjęcia mebli, według których firma, po sporządzeniu samodzielnego prototypu, wykonuje zamówione meble.

Sąd Okręgowy ustalił, że B. J. poza wskazanym zatrudnieniem prowadziła z synem M. J. w okresie od 2 czerwca 2009 r. do stycznia 2015 r. działalność gospodarczą klubo – restaurację w C.. Klub był czynny w piątki i soboty. Zatrudniano pracownika robiącego zamówienia, oraz w godzinach otwarcia dodatkowo kelnera i barmana.

B. J. w okresie od 7 listopada 2014r. do 9 grudnia 2014r. pobierała wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, zaś od 1 stycznia 2015r. do 31 stycznia 2015r. zasiłek chorobowy. Obecnie pracuje w wymiarze całego etatu w godzinach od 10.00 do 18.00 w (...) Sp. z o.o. jako kierownik salonu. Obowiązki kontrolera jakości przejęła D. T. i inni pracownicy.

Stan faktyczny Sąd I instancji ustalił w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania wszczętego przez ZUS O/L. oraz w postępowaniu przed sądem. Zebrane dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu, a strony nie podważały ich autentyczności. Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania B. J. co do okoliczności faktycznych oraz motywacji przyznania jej wynagrodzenia w wysokości wskazanej w zawartej umowie o pracę tj. 7150.00 zł brutto miesięcznie za wiarygodne i uzasadnione bowiem były wewnętrznie spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadków D. J. i M. J. oraz przedstawiciela wnioskodawcy D. T.. D. T. oraz świadkowie wskazali na znaczny wymiar obowiązków B. J. zatrudnionej na stanowisku kontrolera jakości. Ich zakres związany był z rozległością działalności spółki, która zawarła duży kontrakt z odbiorcą w Anglii oraz współpracowała z (...). Zdaniem Sądu Okręgowego, pracodawca wykazał konieczność zatrudnienia na strategicznym stanowisku kontrolera jakości osoby doświadczonej w branży meblarskiej. Wobec nie sprawdzenia się na tym stanowisku M. P. (1) i M. P. (2), decyzja o zatrudnieniu B. J., pracującej w firmie od ponad 20 lat była w pełni uzasadniona. Twierdzenia organu rentowego, że wynagrodzenie B. J. znacznie przewyższało wynagrodzenie pozostałych ubezpieczonych są bezzasadne bowiem wysokość zarobków M. P. (1) już w marcu 2013r. wynosiła 6000zł netto. W ocenie Sądu okoliczność, że świadkowie D. J. i M. J. są rodziną ubezpieczonej, nie może podważać wiarygodności ich zeznań bowiem wieloletnie, wspólne prowadzenie firmy, wzrost obrotów spółki świadczy o prawidłowej współpracy i podjęciu właściwej decyzji o jej zatrudnieniu na stanowisku kontrolera jakości. O wzroście sprzedaży od września 2014 r., wzroście produkcji oraz obecnej bardzo dobrej kondycji finansowej spółki świadczą przedłożone dokumenty finansowe oraz zeznania D. T..

Powołując się na treść art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, 13 pkt 1, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 w związku z art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121) Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Podniósł, że uprawnienie do przeprowadzania kontroli wysokości uzgodnionego przez strony stosunku pracy wynagrodzenia za pracę w aspekcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że wynagrodzenie zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającego do obejścia prawa, wynika z art. 86 ust. 2 ustawy systemowej oraz z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego (uchwała SN z 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05; wyrok SN z 4 sierpnia 2005 r., II UK 16/05, Legalis). Oceniając ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy stwierdził, że organ rentowy nie przedstawił żadnych istotnych dowodów na podparcie swojego stanowiska, że wysokość wynagrodzenia w okresie zatrudnienia ubezpieczonej na stanowisku kontrolera jakości, stanowiąca podstawę wymiaru składek była zawyżona, co naruszało zasady współzycia społecznego. Wydając zaskarżoną decyzję nie wziął pod uwagę wcześniejszej działalności i bogatego doświadczenia zawodowego B. J. oraz sytuacji firmy w momencie jej zatrudnienia. Sąd Okręgowy podniósł, że wynagrodzenie zatrudnionego na tożsamym stanowisku M. P. (1) było porównywalne. Zatrudnienie ubezpieczonej było ekonomicznie opłacalne dla wnioskodawcy. Powołując się art. 300 kodeksu pracy i art. 353⁽¹⁾ kodeksu cywilnego Sąd I instancji wskazał, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Żadne z tych naruszeń nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Z tych względów umowa o pracę zawarta pomiędzy B. J. a (...)Sp. z o.o. jest zgodna z prawem i zasadami współzycia społecznego także w części dot. Wynagrodzenia za pracę. Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 1 czerwca 2016 roku wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.. Zaskarżając wyrok w całości skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 83 § 1 k.c. i art. 65 § 2 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie przy ocenie umowy zawartej przez ubezpieczoną z płatnikiem składek na czas określony od 25 sierpnia 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. na stanowisku kontrolera jakości.;

- art. 18 ust 1 , art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. Nr 121 ze zm.) poprzez ich błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej z tytułu umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek na czas określony od 25.08.2014r. do 31.08.2015r. na stanowisku kontrolera jakości wynosi więcej niż 1680 zł brutto,

- art. 81 ust. 1, 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne ubezpieczonej z tytułu powyższej umowy na stanowisku kontrolera jakości wynosi więcej niż 1680 zł brutto,

-art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę zeznań stron, świadków oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów w zakresie uznania, że ubezpieczona uzgodniła z płatnikiem składek, że z tytułu umowy o pracę będzie uzyskiwała wynagrodzenie w kwocie wyższej niż 1680 zł brutto.

Wskazując powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołań ubezpieczonej i płatnika składek, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zwolnienie organu rentowego od opłaty od apelacji na podstawie art. 114 ust. 4 powołanej ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. Nr 121 ze zm.), oraz o zasądzenie od ubezpieczonej i płatnika składek na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów procesu wg. norm przepisanych, z wyszczególnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W przekonaniu apelanta z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że umowa o pracę zawarta pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek w zakresie ustalonego wynagrodzenia miała charakter pozorny. Celem jej zawarcia nie było faktyczne wykonywanie pracy i ekonomiczna potrzeba zatrudnienia za wskazanym w umowie o pracę wynagrodzeniem. Organ rentowy wywodził, że w okresie zatrudnienia u płatnika składek i wcześniej u jego poprzedników prawnych, B. J. osiągała najniższe przewidziane prawem wynagrodzenie. Funkcję kontrolera jakości wykonywała za najniższe wynagrodzenie M. P. (2) oraz podczas nieobecności skarżącej D. T.. W dniu zawarcia umowy o pracę funkcję prezesa zarządu płatnika składek pełnił mąż ubezpieczonej. Brak jest jakichkolwiek dokumentów potwierdzających wykonywanie przez ubezpieczoną konkretnych zadań pracowniczych. Apelant wskazywał na brak stworzenia przez strony umowy realnych mechanizmów kontroli nad świadczeniem pracy przez ubezpieczoną, jednoczesne zatrudnienie w(...)Sp. z o.o na stanowisku kierowniczym oraz prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Okoliczności te wskazują, że czynności pracownicze wykonywane na stanowisku kontrolera jakości nie wymagały znacznego nakładu pracy. Apelant twierdził, że nieterminowe odprowadzanie składek przez płatnika świadczy o jego złej kondycji finansowej dowodząc nieracjonalności zatrudnienia ubezpieczonej za wynagrodzeniem wyższym niż najniższe miesięczne wynagrodzenie.

W odpowiedzi na apelację płatnik składek Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowo-Usługowe (...) Spółka z o.o. w C. domagał się oddalenia apelacji oraz zasądzenia od organu rentowego kosztów procesu wg norm prawem przepisanych. Podniósł, że powierzenie B. J. samodzielnego, odpowiedzialnego stanowiska kontrolera jakości było spowodowane brakiem kompetencji osób wykonujących tożsame czynności przed jej zatrudnieniem co doprowadziło do reklamacji produkowanych towarów. Wysokość wynagrodzenia związana była z koniecznością pozyskania wartościowego i doświadczonego pracownika, który miał sprawować kompleksowy nadzór nad całą produkcją i na każdym jej etapie.

Czynności sprawdzania wytworzonych produktów, wobec zawarcia przez pracodawcę dużego kontraktu z odbiorcą zagranicznym oraz współpracę z (...), wymagały zatrudnienia sprawnego pracownika na stanowisku kontrolera jakości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona i z tego powodu podlega oddaleniu.

Ustalenia Sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba powtarzania ustaleń faktycznych oraz dokonanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie niniejszej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97 – OSNAP 1998/3/104 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1999 r., I PKN 21/98 – OSNAP 2000/4/143, z dnia 9 lipca 2009 r., II UK 374/08 teza 2 - LEX nr 533104).

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., który wyraża zasadę, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Określone w tym przepisie granice swobodnej oceny dowodów może naruszać tylko dowolna ocena zebranego materiału, brak wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów lub ich ocena sprzeczna z zasadami logicznego powiązania wniosków z ustalonym stanem faktycznym lub doświadczeniem życiowym (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 lutego 1999 r., II UKN 459/98 – OSNAPiUS 2000/6/252; z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 76/99 – OSNAPiUS 2000/19/732; z dnia 10 listopada 1999 r., I PKN 361/99 – OSNAPiUS 2001/7/216 oraz z dnia 16 kwietnia 2002 r., V CKN 1446/00 – LEX nr 55167). Ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie powinna odpowiadać regułom logicznego myślenia wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wnioskowania i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego będące wyznacznikiem granic dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich przydatności w konkretnej sytuacji. Tylko w przypadku wykazania, że brak jest powiązania przyjętych wniosków z zebraniem materiałem dowodowym, możliwe jest skuteczne podważenie oceny dowodów dokonanej przez sąd. Nie jest wystarczająca sama polemika wyprowadzająca wnioski odmienne, lecz wymagane jest wskazanie, w czym wyraża się brak logiki lub uchybienie regułom doświadczenia życiowego w przyjęciu wniosków kwestionowanych (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 – LEX nr 56906; z dnia 20 stycznia 2005 r., I UK 137/04).

Przeprowadzoną przez Sąd I instancji ocenę dowodów należy uznać za prawidłową, w pełni odpowiadającą kryteriom określonym w art. 233 § 1 k.p.c. Apelant nie wykazał uchybień w rozumowaniu Sądu Okręgowego, pozwalających na stwierdzenie, że dokonana oceny dowodów jest nieprawidłowa.

Analiza motywów zaskarżonego wyroku nie potwierdza zarzutu naruszenia art. 83 § 1 k.c. i art. 65§ 2 k.c. Wykonywanie umowy o pracę wyklucza przyjęcie pozorności oświadczeń woli na podstawie art. 83 § 1 k.c. Do pozorności umowy o pracę - powodującej jej nieważność - dochodzi wyłącznie wówczas, gdy strony umowy o pracę nie zamierzają wywołać skutku prawnego w postaci nawiązania stosunku pracy, a ich oświadczenia uzewnętrznione umową o pracę zmierzają wyłącznie do wywołania skutku w sferze ubezpieczenia społecznego. Umowa o pracę jest zawarta dla pozor, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba określona jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę wtedy, gdy pracownik podjął pracę i rzeczywiście ją wykonywał, a pracodawca pracę tę przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2015 r., I UK 367/14 - LEX nr 1771586). B. J. pracowała na stanowisku kontrolera jakości od dnia zawarcia umowy o pracę tj. 25 sierpnia 2014 r. Od 7 listopada 2014 r. do 9 grudnia 2014 r. pobierała wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy zaś od 1 stycznia 2015 r. do 31 stycznia 2015 r. przebywała na zasiłku chorobowym. Apelant nie kwestionował samego świadczenia pracy przez ubezpieczoną podnosząc, że obowiązki które wykonywała, nie wymagały znacznego nakładu pracy, pracodawca nie kontrolował ich i nie przykładał do nich istotnej wagi. Tym samym niezasadnym było ustalenie

wynagrodzenia w wysokości określonej w umowie o pracę z dnia 25 sierpnia 2014 r. Wskazał, że samo sporadyczne wykonywanie pewnych czynności, formalnie mieszczących się w ramach przygotowanego zakresu obowiązków, nie jest wystarczające do uznania, że pomiędzy stronami nawiązano umowę o pracę, jeżeli nie była to praca świadczona rzeczywiście i w pełnym wymiarze czasu pracy na rzecz pracodawcy w rozumieniu art. 22 K.p.

Zarzuty te należy uznać za chybione. Z prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów wynika szeroki zakres obowiązków pracowniczych nałożonych na ubezpieczoną zatrudnioną na stanowisku kontrolera jakości oraz faktyczne wykonywanie tych czynności przez B. J.. Praca wnioskodawczyni polegała na kontroli jakości produkcji na każdym jej etapie. Spółka zatrudnia kilkanaście osób produkujących około 300-500 sztuk mebli miesięcznie. Ubezpieczona, której podlegały cztery z pięciu działów spółki, kontrolowała proces produkcji pod kątem jakości wyrobów, sprawdzała kalkulację, zajmowała się reklamacjami, koordynowała produkcję na wszystkich jej etapach. Konieczność zatrudnienia na stanowisku kontrolera jakości kompetentnej i posiadającej duże doświadczenie zawodowe w branży meblarskiej osoby związane było z zawarciem przez spółkę w 2013 roku dużego kontraktu z odbiorcą w Anglii oraz współpracą z (...) S.A. Płatnik przedłożył dokumentację wskazującą na rozpatrywanie zgłoszeń reklamacyjnych na produkowane meble, składane przez wskazanych kontrahentów. Sprzedaż produktów niesatysfakcjonujących klientów mogła doprowadzić do zarwania współpracy. Dla spółki kluczowym było, wobec zawarcia kontraktów z wymagającym odbiorcą zagranicznym oraz liczącym się na rynku krajowym producentem mebli, powierzenie czynności związanych z kontrolą jakości osobie doświadczonej, sprawdzonej i znającej realia funkcjonowania pracodawcy. Zatrudnienie na tym stanowisku kompetentnego pracownika, zwłaszcza w początkowym etapie współpracy z nowymi klientami, stwarzało dla spółki szanse na zwiększenie produkcji i zysku. B. J. została zaangażowana jako osoba zaufana i posiadająca duże doświadczenie w pracy w branży meblarskiej, wobec niesprawdzenia się M. P. (2) jako kontrolera jakości oraz niemożności nawiązania współpracy z M. P. (1). Wykonując swoje obowiązki od 25 sierpnia 2014 r. instruowała pracowników jak mają kontrolować jakość poszczególnych produkowanych komponentów. Z tych względów zbędnym było, po odejściu B. J. z zajmowanego stanowiska, zatrudnianie nowej osoby, jej obowiązki przejęła bowiem D. T. oraz część pracowników. Z uwagi na stan zdrowia ubezpieczona nie była w stanie kontynuować pracy kontrolera jakości. Rozwiązała z pracodawcą umowę o pracę za porozumieniem stron z dniem 2 maja 2016 r.

W zaistniałym stanie faktycznym bezzasadny jest zarzut nieadekwatności wysokości wynagrodzenia za pracę na stanowisku kontrolera jakości ustalonego w umowie z dnia 25 sierpnia 2014 r. Zauważyć należy, że M. P. (1) zatrudniony od dnia 1 marca 2013 r. na stanowisku dyrektora do spraw produkcji, do którego obowiązków należała kontrola jakości produkcji, miał ustalone wynagrodzenie w kwocie 6000 zł netto. M. P. (2) zatrudniona najpierw jako szwaczka a następnie na stanowisku kierownika do spraw produkcji, mająca ustalone niższe wynagrodzenie, nie sprawdziła się na zajmowanym stanowisku. Zmotywowanie pracownika do rzetelnego wykonywania obowiązków poprzez ustalenie wynagrodzenia na godziwym poziomie, adekwatnym do ich zakresu, było bez wątpienia uzasadnione. Nawiązanie współpracy z odbiorcą z Anglii oraz z (...) S.A. przyniosło spółce wymierne korzyści finansowe. Kondycja finansowa spółki w końcu 2014 roku uległa znaczącej poprawie. W 2014 roku wypracowano ponad pięciokrotnie wyższy zysk netto niż w roku 2013.

Podnoszony przez apelanta zarzut, iż wobec jednoczesnego zatrudnienia na stanowisku zastępcy kierownika salonu meblowego w Zakładach (...) oraz prowadzenia działalności gospodarczej B. J. nie mogła poświęcić pracy na stanowisku kontrolera jakości istotnego czasu i uwagi, pozostaje w sprzeczności prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji. Obowiązki w salonie meblowym wobec faktu, iż obok kierownika zatrudnionych jest w nim od czterech do pięciu osób obsługi, ubezpieczona wykonywała po zakończeniu pracy na stanowisku kontrolera jakości o godzinie 15-tej. Ułatwieniem w pogodzeniu ich wykonywania była okoliczność, iż salon meblowy i siedziba (...) sp. z o. o. (PPHU (...) Sp. z o.o.) mieszczą się pod tym samym adresem. Prowadzoną wspólnie z synem do stycznia 2015 r. działalność gospodarczą, wobec zatrudnienia trzech pracowników do obsługi otwartego dwa dni w tygodniu baru, należy uznać za niemającą wpływu na wykonywanie obowiązków na stanowisku kontrolera jakości.

Ustalenie w umowie o pracę wynagrodzenia dla pracownika spółki jest obarczoną ryzykiem decyzją o charakterze gospodarczym. Osoby zawierające te umowy w imieniu spółki, ponoszą odpowiedzialność wobec spółki na podstawie

prawa handlowego, cywilnego i prawa pracy. Do sądów pracy nie należy łagodzenie tego ryzyka i tej odpowiedzialności ex post przez obniżenie wysokości umówionego wynagrodzenia za pracę lub pozbawienie go pracownika w całości. Strony same oceniają wartość pracy pracownika a zasady współzycia społecznego i zasada godziwego wynagrodzenia za pracę mogą jedynie wyjątkowo doprowadzić do uznania nieważności postanowienia umowy określającego wysokość wynagrodzenia w sytuacji gdy z okoliczności wynika inny cel wynagrodzenia, niż zapewnienie pracownikowi świadczenia stosownego do wartości jego pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2011 r., III PK 29/10).

Ocena materiału dowodowego zgromadzonego w rozpoznawanej sprawie zezwalała Sądowi Okręgowemu na przyjęcie, że zamiarem stron umowy o pracę z dnia 25 sierpnia 2014 r. była realizacja skutków prawnych wynikających z umowy o pracę, a określonych w art. 22 § 1 Kodeksu pracy. Przepis ten wymaga stałego, codziennego i rzeczywistego wykonania pracy przez pracownika na rzecz pracodawcy pod jego kierownictwem i czasowo odpowiadającej wymiarowi określonej w umowie o pracy. Na pracodawcę nakłada obowiązek zapłaty wynagrodzenia za wykonaną pracę. Wynagrodzenie to jako stanowiące podstawę wymiaru składki powinno być godziwe, a więc właściwe, odpowiednie, rzetelne i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. Ubezpieczona, posiadająca ponad 20 -letnie doświadczenie w pracy w branży meblarskiej, pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonując przy tym cały szereg czynności kontrolnych produkowanych mebli (miesięcznie kilkuset sztuk), na wszystkich etapach ich wytwarzania. Była jedynym kontrolerem jakości. Stanowisko to z uwagi na zakres czynności pracowniczych, miało samodzielny charakter, bowiem B. J. podlegała bezpośrednio prezesowi spółki. Objęcie i rzetelne wykonywanie obowiązków przez ubezpieczoną przełożyło się na wzrost produkcji i sprzedaży oraz realnie wpłynęło na znaczącą poprawę kondycji finansowej spółki.

Skoro postanowienia umowy o pracę z dnia 25 sierpnia 2014 roku w zakresie wysokości wynagrodzenia nie są nieważne, to chybiony jest zarzut naruszenia art. 18 ust 1 i art. 20 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 121) oraz art. 81 ust. 1, 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.). Umowa o pracę, wywołuje skutki w sferze ubezpieczeń społecznych, powodując, że składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne B. J. jako pracownika u płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo- Usługowego (...) Spółki z o.o. należy obliczać od 25 sierpnia 2014 r. od kwoty 7150 zł.

Zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach instancji odwoławczej Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1, § 3 i § 4 k.p.c. w związku z art. 391 §1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz.1800) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2016 r. poz.1668).